

Templum Iovis Casii Coryraeum memorant Plin. h. n. 4, 52 et Suet. Ner. 22, exhibent nummi ap. Eckhel 2, 179. — Deo Casio dedicatus fuit t. Heddernheim rep. Brambach 1458.

4044 I. o. m. et | Diana Patr.¹ | sacr. | C. Iul. Artemo trib. | mil. leg. II Ad., | v. s. l. m.

Prope Aquincum rep. (III 5455 vidit Mommsen). — 1) Diana Patrensi (cf. N. 4042; intellegitur Diana Laphria dicta in titulis Patrensis III 499, 510 et in nummis ap. Eckhel 2, 257, item ap. Pausan. 7, 18, 8).

4045 (*Diana triformis, utraque manu facem tenens, altera rectam, altera inversam*) Deanae Celce[iti]di¹ | Flavius Si[lva]nus pos.

Olim Catai prope Patavium inter lapides quos circa a. 4789 collegit Obizzius; originis incertae, fortasse Dalmatae (III 5156 cf. V 198² viderunt Cave-donius et Furlanetus). — 1) Ἀρτεμις Κελχατη Athenis celebatur teste Arriano exp. Alex. 7, 19, ad eam pertinent tituli Nicopoli ad Actium rep. arch. ep. Mith. aus Oestr. 14, 1891 p. 115, ubi femina quaedam dicitur ἵερασσαμένη τῇ θεῷ ἐν Κελχατῃ, et incertae originis C. I. G. 1947. Praeterea nihil de ea compertum.

4046 Dianae Ephesiae et imp. Nervae Tr[aiano Caesar]i A[ug.] | Germanico Dacico¹ et civitati Ephesiorum T. Flavius | Aug. lib. Epagathus cum Manlia L. f. Procula synplegma | cum omni ornatu² sua pecunia fecit proconsulatu | Albi Pullaieni Pollionis³. | (*Deinde eadem Graece*).

Ephesi rep. (Jahreshefte des oesterr. arch. Instituts II 1899 Beiblatt p. 49 descr. Heberdey). Una et alii multi tituli Diana dicati reperti sunt, et unus huius persimilis et fere aequalis, dedicatus a Claudio quodam Herma (cf. not. 2). — 1) A. 402—414. — 2) In simili titulo quem memoravimus est synplegma Athamanta cum basi, τὸ σύνπλεγμα τοῦ Ἀθάμαντος σὸν τῇ βάσει. — 3) Consul fuerat suff. a. p. Chr. 90 (cf. supra N. 1998).

Ad Dianam Ephesiam pertinent etiam tituli supra editi N. 97. 411. 5259.

4047 Q. Minucius Q. f. | Rufus¹ leg., Apollinei | Piutio² merito.

Delphis (I 562. III 566. III S. 7504 descripserunt olim Cyriacus, nuper Kaibel et Wilamowitz Herm. 8, 1874 p. 444, denuo Pomtow qui delineavit Philolog. 1898 tab. ad p. 226). Puncta triangulorum formam habent. In eodem lapide postea (inter annos fere 400 et 65 ante Chr., ut iudicat Pomtow l. c. p. 258), decreta duo Delphorum Graeca alterum scribi coeptum est, alterum perscriptum, neutrum pertinet ad titulum Latinum. — 1) Videtur esse is qui a. 657 una cum Marco fratre controversias inter Genuates et accolas composuit (I 499 = V 7749). Legatus potest fuisse fratris, cum is provinciam Macedoniam obtineret inter annos 644 et 648 (ut coniecit Pomtow l. c. p. 252). — 2) PIVTIO est in lapide, praeterea inter P et I linea transversa (KIVTIQ legerat Cyriacus). Erravit lapicida.

4048 Apollini | Pythio sacr. | Nasellius Proclianus¹ | 7 leg. VIII Aug. | Torquato | et Iuliano cos.²

Böckingen (prope Heilbronn) rep., est Stuttgarti (Brambach 1590; Huebner ex. scr. epigr. 402). — 1) Idem est supra N. 2615. — 2) A. 448.

4049 Apollin. | Daphnaeo | sacru. | Cn. Curius | Lycao 7 leg. 1 Ad. Brigetione, nunc Vindobonae (III 4285 cf. III S. p. 1757 vidit Domaszewski).

4050 Apollini Lycio | M. Publicius | Campanus ae|dituus iussu | ipsius d. d.